

ROMANIA
ÎNALTA CURTE DE CĂSAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr. 2067

Dosar nr. 1319/36/2012

Ședința publică de la 19 mai 2015

Președinte:	Duican Doina	- Judecător
	Voicu Rodica	- Judecător
	Păun Luiza Maria	- Judecător
	Vlad Georgiana	- Magistrat asistent

&&&

S-a luat în examinare recursul declarat de Orașul Năvodari prin Primar și Serviciul Impozite și Taxe Locale Năvodari, împotriva Sentinței nr.351/CA din 7 noiembrie 2013 a Curții de Apel Constanța - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă recurenții-pârâți Orașul Năvodari, prin Primar, reprezentat de avocat Bucur Ana Maria și Serviciul Impozite și Taxe Locale Năvodari, prin același avocat, precum și intimata-reclamantă S.C. Somaco Construct S.R.L., prin avocat Mărgelatu Amelia.

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei de către magistratul-asistent.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Înalta Curte constată pricina în stare de judecată și acordă cuvântul părților prezente în raport cu recursul declarat.

Recurentele-pârâte, prin avocat, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, modificarea în tot a sentinței atacate, în sensul respingerii acțiunii, *în principal*, ca inadmisibilă sau ca rămasă fără obiect, iar *în subsidiar*, ca nefondată, pentru motivele expuse pe larg în cererea de recurs.

În esență, susține, în raport de situația de fapt expusă pe larg în cererea de recurs, că intimata-reclamantă, deși a precizat că este autorizată de către Autoritatea Navală Română să desfășoare

activități de transport naval și că folosește în mod continuu și exclusiv malul Lacului Siutghiol, nu a făcut dovada deținerii unui drept de folosință asupra acestuia sub forma unui contract de cesiune sau de închiriere.

În ceea ce privește natura amenajărilor amplasate de către intimata-reclamantă pe terenul aflat în domeniul public și privat al Unității Administrativ Teritoriale a Orașului Năvodari, precizează că acestea au fost folosite în activitatea comercială a intimatei-reclamante, sens în care, în mod firesc, încadrarea fiscală a faptei intimatei-reclamante s-a circumscris prevederilor Hotărârii Consiliului Local nr.98/2010, nr.242/2012 reprezentând taxa zilnică pentru utilizarea temporară a locurilor publice.

Urmare a situației de fapt constatate de către aparatul de specialitate, precum și a corespondenței purtate cu aceasta, s-a emis decizia de impunere din data de 14.08.2012, prin care s-a stabilit în sarcina intimatei-reclamante obligația de plată în cuantum de 8.474.304 lei.

Împotriva deciziei de impunere, intimata-reclamantă a formulat contestație, în condițiile art.205 din Codul de procedură fiscală, respinsă prin Dispoziția nr.1222/8.10.2012, care a fost revocată în cursul soluționării prezentei cauze, în încercarea găsirii unei soluții pentru achitarea folosinței terenului de către intimata-reclamantă.

Cum obiectul cererii de chemare în judecată nu putea fi doar decizia de impunere din data de 14.08.2012, în raport de dispozițiile art.218 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, o astfel de cerere este inadmisibilă.

Cât privește capătul 2 al cererii de chemare în judecată, acesta a rămas fără obiect, în condițiile în care Dispoziția nr.1222/2012 a fost revocată prin Dispoziția nr.749/11.07.2013, sens în care nu se mai impunea anularea acesteia.

În raport cele învederate, apreciază că soluția de respingere de către instanța de fond a excepțiilor invocate a fost nefondată și nelegală.

O altă critică vizează reținerea instanței de fond a nerespectării dispozițiilor art.87 și art.43 alin.(2) lit.b teza a II-a, lit.e și f din Codul de procedură fiscală în cea ce privește decizia de impunere, în

sensul că nu cuprinde data de la care actul administrativ atacat își produce efectele, motivul de fapt și care este perioada de ocupare.

Or, în cuprinsul deciziei de impunere se menționează că termenul de plată al obligației fiscale este de 30 de zile de la data comunicării deciziei de impunere și, mai mult, că sumele de plată sunt calculate până la data de 14.08.2012, dată care coincide cu data de la care decizia de impunere își produce efectele, precum și taxa pentru utilizarea temporară a locurilor publice, fiind un act administrativ emis cu respectarea dispozițiilor art.43 alin.(3) din Codul de procedură fiscală.

Conchizând, susține că documentele care au stat la baza emiterii deciziei de impunere sunt cele prevăzute de art.13 din Legea nr.554/2004, iar argumentele aduse de către intimata-reclamantă în combaterea recursului, prin întâmpinare, vizează aspecte de fond supuse analizei instanței de fond.

Nu solicită cheltuieli de judecată.

Intimata-reclamantă, prin avocat, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurate ca fiind temeinică și legală, pentru motivele expuse pe larg în întâmpinarea depusă la dosarul cauzei.

Susține, în esență, că în mod corect instanța de fond a respins excepția inadmisibilității și excepția lipsei de obiect ca nefondate, în condițiile în care prin cererea de chemare în judecată a solicitat atât anularea deciziei de impunere emisă la data de 14.08.2012, precum și a Dispoziției nr.1222/8.10.2012, în raport de dispozițiile art.218 din Codul de procedură fiscală, în caz contrar cererea ar fi fost inadmisibilă.

Chiar dacă s-a revocat Dispoziția 1222/8.10.2012, acest petit al acțiunii introductive subzistă, anularea neputându-se solicita decât pe calea contenciosului administrativ.

Precizează că emiterea deciziei contestate prin intermediul sistemului informatic, nu înlătură obligația respectării cerințelor de formă și de conținut, prevăzute de art.87 raportat la art.43 din Codul de procedură fiscală.

În fine, arată că din concluziile raportului de expertiză tehnică imobiliară, precum și din răspunsul la obiecțiunile formulate în cauză, a rezultat că atât pe terenul în suprafață de 923 mp, cât și pe terenul în suprafață de 3.723 mp. nu s-a identificat nisip de râu și

piatră spartă depozitate, aceste materiale fiind identificate în infrastructura terenului sub forma unei platforme prin care s-a consolidat solul care are o constituire litologică preponderent nisipoasă.

Solicită cheltuieli de judecată.

Înalta Curte, în baza art. 150 și art. 256 din Codul de procedură civilă, rămâne în pronunțare.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin cererea adresată Curții de Apel Constanța la data de 06.11.2012 și înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr.1319/36/2012, reclamanta S.C. Somaco Construct S.R.L., în contradictoriu cu pârâții Serviciul Impozite-Taxe Locale Năvodari și Orașul Năvodari prin Primar, a solicitat anularea Deciziei de impunere emisă în data de 14.08.2012 de Orașul Navodari - Serviciul Impozite-Taxe Locale, anularea Dispoziției nr.1222/08.10.2012 emisă de Orașul Navodari - Serviciul Impozite-Taxe Locale și în baza art. 274 alin. 1 C. proc. civ obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecata ocazionate de proces.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că în data de 14.08.2012 a fost emisă Decizia de impunere (fără număr), cu titlu de informare privind obligațiile către bugetul local, din partea Orașului Navodari-Serviciul Impozite-Taxe Locale, în referire la "Taxa pentru utilizarea temporara a locurilor publice", prin care reclamanta a fost obligată la pata sumei de 8.474.304,00 lei, suma calculata pana la data de 31.12.2012.

Contestația formulată împotriva deciziei de impunere, înregistrata la Primăria Orașului Năvodari sub nr. 31247/12.09.2012, a fost soluționată prin Dispoziția nr. 1222/08.10.2012.

Reclamanta a susținut că cele doua acte administrative ce formează obiectul cererii de chemare în judecata, constând în Decizia de impunere emisă în data de 14.08.2012 și Dispoziția nr. 1222/08.10.2012 sunt nelegale, arătând că este proprietară a imobilului situat în intravilanul Orașului Năvodari, Dc 86- Mamaia

Primăria
Năvodari
Serviciul Impozite-Taxe
Locale

Nord, lotul C 1/4, jud. Constanta, compus din teren în suprafața de 8.059 mp, având nr. cadastral 10148, în baza contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 242/28.02.2007, teren ce are următoarele vecinătăți: N - lot 1/3 (rest proprietate Trandafir Marin), S - teren Consiliul Local Năvodari, E - DC 86 și V - zona de protecție - teren Consiliul Local Năvodari.

Având în vedere eroziunile malului Lacului Siutghiol și faptul că terenul proprietate avea o deschidere la luciul apei de 240 ml., reprezentând zona de agrement și cazare, Administrația Națională Apele Romane - Direcția Apelor Dobrogea - Litoral, a apreciat ca fiind oportuna amenajarea malului Lacului Siutghiol în condițiile realizării proiectului conform studiului de fezabilitate „Creșterea calității apei lacului Siutghiol” în vederea utilizării acesteia, iar în baza Autorizației de Construire nr. 410/20.12.2007 emisa de Primarul Orașului Năvodari reclamanta a fost autorizată a executa lucrări de construire-spatii de cazare și agrement, constând în 8 vile P+2E, reprezentând etapa I din proiectul „Spatii cazare+agrement, zona C, Lot 1/4-Mamaia Nord-DC86”.

Prin Procesul-Verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 19/10.02.2010 încheiat de Primăria Orașului Năvodari s-au recepționat lucrările de construire efectuate, constituind Complexul Turistic Verona, societatea a fost autorizată de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii - Autoritatea Navala Romana, prin Autorizația Seria F Nr. 0565-CT/28.03.2011, să desfășoare activități de transport naval în porturi și pe căi navigabile, iar prin Acordurile pentru desfășurarea activităților comerciale nr. 777/28.04.2011 și nr. 777/19.03.2012 emise de Primarul Orașului Năvodari s-a avizat programul de funcționare pentru transportul de persoane pe Lacul Siutghiol în regim de agrement.

A arătat reclamanta că, în urma solicitărilor sale, autoritatea pârâtă a menționat că suprafețele de 3.723 mp. și de 923 mp. teren au fost determinate prin măsurători cadastrale, au fost intabulate în cartea funciara a Orașului Năvodari, fără să fie comunicate și alte informații sau documente solicitate, fără sa se specifice/identifice vecinătățile acestui teren.

A susținut, de asemenea, că Decizia de impunere din data de 14.08.2012 a fost emisa cu încălcarea disp. art. 43 rap. la art. 87 C. proc. Fiscală, fără ca reclamanta să aibă cunoștința care este locația

exacta a terenului pentru care s-au calculat taxele de utilizare temporara a locurilor publice, în condițiile în care terenul reclamat de Primăria Orașului Năvodari se regăsește în zona Complexului Turistic Verona, proprietatea reclamantei, complex turistic ce are regim sezonier.

Reclamanta a solicitat a se constata, față de prevederile legale, că decizia contestată nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 43 C.proc.fiscală, nefăcându-se nicio referire la motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază obligația petentei pentru plata taxei de utilizare temporara a locurilor publice, elementele ce constituie conținutul deciziei nu fac nicio precizare la locul public utilizat de petenta și nici la modul în care s-a procedat la determinarea stării de fapt fiscale sau pentru ce perioada, în condițiile în care între părți nu a existat nicio cerere de utilizare temporara a vreunui spațiu public deținut de Primăria Orașului Năvodari și nici nu a fost încheiata vreo convenție în acest sens.

A arătat că nelegalitatea deciziei contestate este dată și de lipsa precizărilor referitoare la data la care aceasta decizie își produce efectele, utilizarea temporara a spațiilor publice trebuie să fie una efectivă, determinată ca obiect, perioada și suprafața, stabilită în termeni concreți de ambele părți și nu în mod aleatoriu de către cel care deține și administrează locul public.

Potrivit reclamantei, decizia contestată nu îndeplinește condițiile de legalitate impuse prin art. 87 rap. la art. 43 C. proc. fisc., conține date eronate, inserate cu vădita rea-intenție și în mod abuziv de către Serviciul de Impozite și Taxe din cadrul Primăriei Orașului Năvodari.

În drept, a invocat disp. art. 218 și art.212 C. proc. Fiscală și art.8 din Legea nr. 554/2004.

Pârâtul Orașul Năvodari, prin primar a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantei, ca nefondată.

Probatoriile încuviințate au fost administrate prin depunerea la dosar a înscrisurilor și a raportului de expertiză tehnică judiciară imobiliară întocmit de expertul judiciar cu specialitatea construcții civile Chera Carmen.

Prin „precizările” depuse la data de 03.10.2013, pârâtul Orașul Năvodari prin Primar a invocat excepția inadmisibilității acțiunii în anularea deciziei de impunere emisă la data de 14.08.2012 și

excepția lipsei de obiect în cererea de anulare a Dispoziției nr.1222/08.10.2012, arătând că Primarul Orașului Năvodari a emis dispoziția de revocare a Dispoziției nr.1222/08.10.2012 privind respingerea contestației fiscale a reclamantei, fără a renunța însă la suma calculată în decizia de impunere din data de 14.08.2012, ci dând posibilitatea încadrării situației de ocupare fără drept a terenului într-o altă categorie de taxare (de tipul taxei de folosință teren), astfel cum aceasta este stabilită de Codul fiscal, pentru utilizatorii terenurilor ce aparțin unităților administrativ teritoriale.

A apreciat, astfel, că în raport de dispozițiile art.218 C.pr.fiscală și ținând seama ca Dispoziția nr.1222/08.10.2012 este revocată, anularea deciziei de impunere emisă la data de 14.08.2012 este inadmisibilă, iar cererea de anulare a Dispoziției nr.1222/08.10.2012 este lipsită de obiect.

Prin sentința nr. 351 din 7 noiembrie 2013, Curtea de Apel Constanța - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a respins excepția inadmisibilității acțiunii și excepția lipsei de obiect, ca nefondate; a admis acțiunea promovată în contencios administrativ și fiscal de reclamanta SC Somaco Construct SRL, în contradictoriu cu pârâții Serviciul Impozite - Taxe Locale Năvodari și Orașul Năvodari - Prin Primar- cu sediul în Năvodari, a anulat dispoziția de impunere emisă la data de 14.08.2012 și Dispoziția nr. 1222/08.10.2012 de respingere a contestației și a obligat pârâții să plătească reclamantei suma de 3.708,60 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că Dispoziția nr.1222/08.10.2012 emisă în baza prevederilor art.210 C.pr.fiscală și dată în soluționarea contestației reclamantei împotriva actului administrativ fiscal reprezentat de decizia de impunere emisă la data de 14.08.2012, poate forma numai obiect al acțiunii în contencios fiscal, revocarea realizată prin Dispoziția nr.749/11.07.2013, în baza unor temeieri de drept din Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală, neavând suport legal și neputând produce nici un efect pe plan juridic.

De altfel, a constatat că, revocându-se dispoziția prin care a fost respinsă contestația formulată împotriva deciziei de impunere, autoritatea publică a lăsat fără soluție contestația reclamantei, cu

consecința menținerii efectelor deciziei de impunere emisă la data de 14.08.2012.

În consecință, acțiunea formulată de reclamanta SC Somaco Construct SRL, conform prevederilor art.218 alin.2 C.pr.fiscală, este admisibilă.

Pentru considerentele arătate, instanța a rămas investită cu judecarea acțiunii în contencios fiscal împotriva Dispoziției nr.1222/08.10.2012 și a deciziei de impunere emisă la data de 14.08.2012, criticate pentru nelegalitate, astfel că va fi respinsă și excepția lipsei de obiect.

Pe fondul cererii, instanța de fond a reținut, referitor la forma legală și conținutul impus oricărui act administrativ fiscal, în categoria căroră se include și decizia de impunere contestată în cauză, incidența prevederilor art.87 și art.43 C.pr.fiscală și, în raport de acestea, nelegalitatea deciziei de impunere pentru nerespectarea textelor de lege menționate.

Din analiza deciziei de impunere emisă de Serviciul de Impozite și Taxe Locale Năvodari la data de 14.08.2012, pentru contribuabilul SC Somaco Construct SRL, act emis în conformitate cu prevederile art.43 alin.3, respectiv prin intermediul sistemului informatic, rezultă că actul administrativ fiscal nu respectă prevederile art.87 și art.43 alin.2 lit.b teza a II-a, lit.e și lit.f, nefiind menționate data de la care actul își produce efectele, motivul de fapt, respectiv ocuparea unor suprafețe de teren aflate în proprietatea unității administrativ teritoriale, cu anumite materiale, în ce constau aceste materiale și care este perioada de ocupare și, drept urmare, de calcul al taxei, care este temeiul de drept și care este quantumul stabilit pentru fiecare perioadă impozabilă, dat fiind faptul că taxa a fost calculată din septembrie 2010 și până la 31.12.2012.

Împrejurarea că decizia de impunere a fost emisă prin intermediul sistemului informatic, potrivit art.43 alin.3 OG nr.92/2003, nu înlătură obligația respectării cerințelor de formă și conținut menționate, textul susținut în apărare de pârâte prevăzând că „actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) prin intermediul unui centru de imprimare masivă este valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale

organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie”.

S-a apreciat că încălcarea dispozițiilor legale în ceea ce privește conținutul actului atrage nulitatea actului administrativ fiscal menționat, în condițiile art.105 alin.2 C.pr.civilă, vătămarea produsă contribuabilului SC Somaco Construct SRL, care nu a cunoscut în ce constă starea de fapt fiscală și temeiul de drept al stabilirii taxei, precum și perioada de timp exactă pentru care a fost calculată taxa, și care este obligat să suporte plata sumei astfel stabilite, fiind dovedită, iar această vătămare nu poate fi înlăturată decât prin anularea actului.

Curtea a avut în vedere și dispozițiile art.49 și 50 din OG nr.92/2003, care permit organului fiscal să administreze probe pentru determinarea situației de fapt fiscale, adresele înaintate reclamantei sub nr.20358/03.05.2012 și nr. 20453/15.05.2012, precum și corespondența existentă între servicii ale Primăriei Năvodari arătând că în cauză nu s-a procedat la o verificare a situației reale, ci s-a pornit de la faptul, considerat evident, al ocupării unor suprafețe de teren, aflate în vecinătatea proprietății contribuabilului, cu diverse materiale și bunuri, ocupare care se include în taxarea stabilită prin HCL Năvodari nr. 253/29.10.2009, nr. 98/2010 și nr. 242/10.11.2011.

Din punct de vedere al fondului raportului de drept fiscal, judecătorul fondului a reținut că suma stabilită în sarcina reclamantei, cu titlu de creanță fiscală, reprezintă taxă pentru utilizarea temporară a locurilor publice - depozitare de bunuri în alte locuri decât piețe, târguri, oboare, taxa fiind stabilită prin hotărâri ale Consiliului Local Năvodari în anexa IX - alte taxe.

Taxa stabilită prin hotărârile consiliului local și fundamentată pe prevederile art.283 alin.2 din Codul fiscal, în categoria *alte taxe locale*, vizează utilizarea temporară, de către contribuabil, a unor locuri publice, scopul reglementării acesteia, modul de calcul (pe mp/pe zi) și persoanele care datorează această taxă, precum și împrejurarea că o astfel de taxă este echivalentul unui serviciu prestat acelor persoane care sunt obligate la plată (art.2 pct.55 din Legea nr.273/2006), înlătură posibilitatea aplicării acestei taxe pentru situația fiscală stabilită chiar de pârâte: ocuparea unor suprafețe de teren, aflate în patrimoniul unității administrativ

teritoriale, cu diverse materiale, fără acordul proprietarului terenului.

Taxa locală la care face referire art.248 lit.i din Legea nr.571/2003 prin sintagma „alte taxe locale”, nu poate avea scopul de educare a persoanelor fizice sau juridice în vederea unui anumit comportament preconizat de consiliul local, în vederea atingerii acestui scop fiind create de legiuitor alte pârghii juridice care pot reprezenta temei legal al stabilirii și perceperii unor astfel de sume.

Mai mult, din raportul de expertiză tehnică judiciară imobiliară și din răspunsul la obiecțiuni, rezultă că terenul în suprafață de 923 mp - domeniul public, nu este ocupat cu lucrări, materiale, obiecte, iar pe terenul în suprafață de 3.723 mp - domeniul privat se află mai multe lucrări, evidențiate de expert și enumerate de acesta (hidranți incendiu, cămine alimentare cu apă, împrejmuire, alei, parcare, trotuare, fântâni arteziene, etc.), lucrări care nu pot fi considerate a intra în elementul material al faptei de utilizare temporară a locurilor publice.

A apreciat instanța de fond că lucrările de construire enumerate de expert, chiar și cele având caracter provizoriu, nu pot reprezenta lucrări sau bunuri care ocupă temporar locurile publice, ele sunt de natură a servi exploatarea corespunzătoare a Complexului Turistic Verona, aflat în proprietatea reclamantei.

Împotriva hotărârii instanței de fond au declarat recurs pârâții Orașul Năvodari prin Primar și Serviciul Impozite și Taxe Locale Năvodari, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În dezvoltarea motivelor de recurs invocate în temeiul dispozițiilor art. 304 pct.9 și art. 304¹ Cod procedură civilă recurentul-pârât a susținut în esență că în mod greșit instanța de fond a respins excepțiile inadmisibilității acțiunii și a lipsei de obiect având în vedere că dispoziția nr. 1222/2012 a fost revocată iar urmare a acestei revocări, nemaexistând obiectul acțiunii în contencios administrativ fiscal în temeiul dispozițiilor art. 218 Cod procedură civilă impunea instanței de fond admiterea excepțiilor invocate.

În ceea ce privește fondul cauzei, recurentul-pârât a susținut că în mod greșit instanța de fond a reținut că actul administrativ fiscal nu respectă prevederile art. 87 și 43 alin.2 lit.b teza a II-a, lit.e și lit.f) din Codul de procedură fiscală, considerând că nu au

fost menționate data de la care actul își produce efectele, motivul de fapt și care este perioada de ocupare deși din actele anterioare emiterii deciziei de impunere, respectiv din corespondența purtată cu intimata i-a fost adus la cunoștința intimă-reclamate faptul că ocupă o suprafață de 3.773 mp care aparține domeniului privat al Orașului Năvodari, respectiv o suprafață de 923 mp ce aparține domeniului public al Orașului Năvodari în zona aferentă lacului Siutghiol.

Totodată, i-a fost adus la cunoștință reclamantei faptul că pentru ocuparea domeniului public și privat al Orașului Năvodari, datorează o taxă zilnică de 3 lei/mp.

A susținut recurentul că anterior emiterii deciziei a examinat și utilizat toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului întreaga documentație fiind examinată anterior emiterii deciziei de impunere și care a fost depusă la dosarul cauzei conform dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Consideră recurentul că în ceea ce privește reținerea instanței de fond privitoare la nementionarea datei de la care actul își produce efectele este nefondată acest termen fiind menționat în adresa nr. 20865 D/14.08.2012 prin care s-a înaintat reclamantei decizia de impunere cu precizarea termenului de plată al obligației fiscale, respectiv 30 de zile de la data comunicării, cât și a faptului că sumele de plată au fost calculate până la data de 14.08.2012.

În ceea ce privește fondul raportului de drept fiscal, recurentul a susținut că instanța de fond cu depășirea limitelor investirii ar fi analizat în concret prevederile HCL nr.98/2010, 253/2009 și 242/2011 deși nu a fost investită cu o acțiune în anularea acestora, afirmând că taxa locală la care face referire art. 248 lit.I din Legea nr. 571/2003 prin sintagma „alte taxe locale” nu poate avea scopul de educare a persoanelor fizice sau juridice în vederea unui anumit comportament preconizat de consiliul local.

Cu privire la natura obiectelor/amenajărilor existente pe terenurile ce nu aparțin intimă, respectiv folosirea temporară a acestora, recurentul a susținut că deși instanța a apreciat că acestea sunt destinate activității comerciale a intimă nu a reținut și

activitatea sezonieră a Complexului Turistic, faptul că aceste amenajări au caracter provizoriu ceea ce duce în mod evident la o utilizare provizorie a terenurilor, încadrarea fiscală a faptei intimitei fiind corect realizată.

În ceea ce privește expertiza efectuată în cauză recurentul a susținut că, astfel cum rezultă din fotografiile realizate de experții desemnați în cauză intimata a înțeles să amenajeze terenul proprietatea Orașului Năvodari cu dotări pentru vilele sale, depășind dreptul său de proprietate.

În ceea ce privește terenul în suprafață de 926 mp aflat în domeniul public, astfel cum rezultă din raportul întocmit de expertul Moldoveanu Vasile, intimata-reclamantă a depozitat nisip de râu, piatră spartă concasată, gard provizoriu de reclamă și bannere cu reclamă Vile Turistice Complex Verona.

A concluzionat recurentul că din toate probele administrate rezultă că intimata folosește fără drept cele două terenuri cu dotări și construcții aflate în exploatarea sa, destinate scopului său comercial iar această folosire temporară, ca urmare a activității sezoniere realizate de intimată sens în care este justificată decizia de impunere din data de 14.08.2012.

Intimata SC Somaco Construct SRL a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca fiind legală și temeinică a sentinței pronunțate de instanța de fond susținând în esență că decizia de impunere contestată nu îndeplinește condițiile legale prevăzute de dispozițiile art.43 Cod procedură fiscală întrucât nu se face nicio referire la motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază obligația petentei pentru plata taxei de utilizare temporară a locurilor publice.

În ceea ce privește excepțiile invocate de pârât intimata-reclamantă a solicitat menținerea soluției de respingere pronunțată de instanța de fond.

Examinând sentința atacată în raport de criticile formulate de dispozițiile legale incidente în cauză cât și în temeiul dispozițiilor art. 304¹ Cod procedură civilă Înalta Curte constată că recursul formulat este fondat, urmând a fi admis, pentru considerentele expuse în continuare.

Astfel, în ceea ce privește criticile formulate de recurent cu privire la modul de soluționare al excepțiilor invocate, respectiv excepția inadmisibilității și excepția lipsei de obiect, Înalta Curte le apreciază ca fiind nefondate, soluția de respingere a acestora pronunțată de instanța de fond fiind legală și temeinică în raport de prevederile art. 210 și art. 218 alin.(2) Cod procedură fiscală, potrivit cărora „Deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de către contestator (...) la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii”.

Având în vedere că prin Dispoziția nr. 1222/08.10.2012 emisă în temeiul art. 210 Cod procedură fiscală a fost soluționată contestație intimă-reclamante împotriva decizie de impunere emisă la data de 14.08.2012, revocarea acesteia prin Dispoziția nr. 749/11.07.2013 în temeiul unor dispoziții din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, nu produce efecte juridice în condițiile în care decizia de impunere emisă la data de 14.08.2012 a fost menținută.

În ceea ce privește criticile recurentului-pârât formulate pe fondul cauzei Înalta Curte le apreciază ca fiind nefondate, în cauză fiind incident motivul de recurs prevăzut de dispozițiile art. 304 pct.9 Cod procedură civilă întrucât instanța de fond a făcut o interpretare și aplicare greșită a dispozițiilor legale incidente în cauză în raport de probatoriul administrat în cauză reținând în mod eronat nelegalitatea actelor contestate.

Astfel, examinând decizia de impunere din 14.08.2012 în raport de dispozițiile art. 87 și art. 43 din OG nr.92/2003 instanța de fond a reținut că actul contestat nu ar îndeplini condițiile legale ceea ce ar atrage nulitatea acestuia în condițiile art. 105 alin.2 Cod procedură civilă apreciind că vătămarea produsă contribuabilului ar fi fost determinată de faptul că nu a cunoscut în ce constă starea de fapt fiscală și temeiul de drept stabilirii taxei precum și perioada de timp exactă pentru care a fost calculată.

Concluzia instanței de fond este însă eronată, întrucât decizia contestată a fost emisă în conformitate cu dispozițiile art. 43 alin.(3) din Codul de procedură fiscală, în această situație devenind incidente dispozițiile art.43 alin.(3) -(5).

Contrar celor reținute prin sentința atacată, instanța de control judiciar constată că decizia de impunere cuprinde mențiunile obligatorii prevăzute de dispozițiile art. 43 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, inclusiv temeiul de drept reprezentat de hotărârile consiliului local prin care a fost stabilită taxa pentru utilizarea temporară a locurilor publice cât și posibilitatea contestării deciziei în temeiul dispozițiilor OG nr.92/2003, prin adresa cu nr. 20865/D/14.08.2012 (fila 84 dosar fond) respectiv adresa de înaintare către intimata-reclamantă menționându-se că termenul de plată al obligației fiscale este de 30 de zile de la data comunicării iar în cuprinsul deciziei (fila 85 dosar fond) se menționează că sumele au fost calculate până la data de 14.08.2012, respectiv data emiterii deciziei.

În ceea ce privește motivul de fapt al emiterii deciziei de impunere acesta a fost menționat atât în cuprinsul acesteia, reprezentând taxa pentru utilizarea temporară a locurilor publice, dar și în cuprinsul corespondenței fiscale purtate cu intimata-reclamantă, anterior emiterii deciziei, aducându-i-se la cunoștință situația privitoare la ocuparea unor terenuri aparținând domeniului public și privat al Orașului Năvodari, cât și faptul că va fi obligată la plata unei taxe în valoare de 3 lei/zi (fila 93 dosar fond).

Pe de altă parte, în ceea ce privește fondul raportului de drept fiscal Înalta Curte constată că instanța de fond deși a reținut existența amenajărilor/obiectelor pe terenurile aparținând domeniului public și privat al recurentului-pârât confirmate prin raportul de expertiză efectuat în cauză ceea ce confirmă utilizarea temporară a locurilor publice a apreciat în mod nejustificat că acestea sunt de natură a servi exploatarea corespunzătoare a Complexului Turistic Verona fără a reține caracterul sezonier al acestei activități cât și faptul că aceste amenajări au caracter provizoriu.

În ceea ce privește atât pe terenul în suprafață de 926 mp aflate pe domeniul public cât și terenul în suprafață de 3723 mp proprietate privată a Orașului Năvodari astfel cum rezultă din concluziile raportului întocmit în cauză de expertul Moldoveanu Vasile - cât și din fotografiile anexate (filele 193-197 dosar fond) rezultă că au fost depozitate atât materiale cât și obiecte și lucrări

provizorii - respectiv grad provizoriu din panouri de reclamă, țeavă PVC suport beton pentru stâlp gard provizoriu, cărămidă recuperată, gresie recuperată, nisip 76 mc și piatră spartă concasată 1861,5 mc, ceea ce confirmă încadrarea fiscală a faptei intimitei-reclamante cât și legalitatea taxei aplicate pentru utilizarea temporală a locurilor publice și a deciziei de impunere emise la data de 14.08.2012.

Având în vedere toate aceste considerente Înalta Curte constatând incidența în cauză a motivului de recurs prevăzut de art. 304 pct.9 Cod procedură civilă, în temeiul dispozițiilor art. 312 alin.(1) -(3) Cod procedură civilă, coroborat cu dispozițiile art. 20 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ va admite recursul formulat în cauză și va modifica în parte sentința recurată, în sensul că respinge acțiunea formulată de reclamanta S.C. Somaco Construct S.R.L., ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de Serviciul Impozite și Taxe Locale Năvodari și Orașul Năvodari, prin primar împotriva Sentinței nr.351/CA din 07 noiembrie 2013 a Curții de Apel Constanța - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Modifică în parte sentința recurată, în sensul că respinge acțiunea formulată de reclamanta S.C. Somaco Construct S.R.L., ca nefondată.

Mentține celelalte dispoziții.

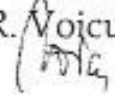
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 19 mai 2015.

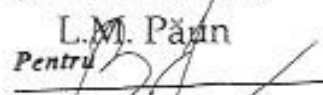
JUDECĂTOR,
D. Drăgan

JUDECĂTOR,
R. Voicu

JUDECĂTOR,
L.M. Păun

MAGISTRAT ASISTENT,

G. Vlad

Înalta Curte de Casație și Justiție
Secția Contencios Administrativ-Fiscal

Red. D.D.
Tehnored. T.M./4 ex.

Prezenta copie este conformă cu originalul
decedat nr. 351/CA din 07.11.2013 valată în dosarul acestei
cauze nr. 351/CA din 07.11.2013 se legalizează de noi,
plătându-se taxa judiciară în valoare de 6 lei

Prim Grefier